

Sygn. akt XXIII Ga 936/13

POSTANOWIENIE

Dnia 7 sierpnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XXIII Wydział Gospodarczy Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Alicja Dziekańska (spr.)

Sędziowie: SSO Bolesław Wadowski

SSO Agnieszka Grzybczak – Stachyra

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 07 sierpnia 2013 r. w Warszawie

sprawy z wniosku **M. B.**

przy uczestnictwie (...) **Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością**

z siedzibą w W.

o upoważnienie do zwołania Zgromadzenia Wspólników

na skutek apelacji uczestnika

od postanowienia Sądu Rejonowego (...) w Warszawie

z dnia 10 kwietnia 2013 r., sygn. akt Wa XIII NsRejKRS (...)

postanawia:

oddalić apelację

XXIII Ga 936/13

UZASADNIENIE

Po rozpoznaniu skargi na orzeczenie referendarza sądowego w sprawie o sygn. akt Wa XIII NsRejKRS (...), postanowieniem z dnia 10 kwietnia 2013 r. Sąd Rejonowy (...) w Warszawie, w pkt 1 swojego orzeczenia upoważnił M. B. do zwołania Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników (...) sp. z o.o. z następującym porządkiem obrad: otwarcie Zgromadzenia Wspólników, stwierdzenie prawidłowości zwołania Zgromadzenia oraz jego zdolności do podejmowania uchwał, podjęcie uchwały w sprawie udzielenia zgody na zbycie przez M. B. posiadanych w (...) sp. z o.o. udziałów; zamknięcie Zgromadzenia Wspólników, oraz w pkt 2 wyznaczył przewodniczącego Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników w osobie M. B. a pkt 3 ustalił, że wnioskodawca i uczestnik postępowania ponoszą koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie.

W uzasadnieniu Sąd Rejonowy wskazał, iż w oparciu o art. 236§1 ksh i 237§1 ksh wniosek M. B. zasługiwał na uwzględnienie. Zgodnie bowiem z normą art. 236§1 ksh wspólnik lub wspólnicy reprezentujący co najmniej jedną dziesiątą kapitału zakładowego mogą żądać zwołania nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników, jak również umieszczenia określonych spraw w porządku obrad najbliższego zgromadzenia wspólników. Żądanie takie należy złożyć na piśmie zarządowi najpóźniej na miesiąc przed proponowanym terminem zgromadzenia. Art. 237§1 ksh stanowi natomiast, iż jeżeli w terminie dwóch tygodni od dnia przedstawienia żądania zarządowi nadzwyczajne

zgromadzenie wspólników nie zostanie zwołane, sąd rejestrowy może, po wezwaniu zarządu do złożenia oświadczenia, upoważnić do zwołania nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników występujących z tym żądaniem. Sąd wyznacza przewodniczącego tego zgromadzenia.

Sąd I instancji wskazał następnie, iż z przedmiotowym żądaniem wystąpił wspólnik reprezentujący więcej niż jedną dziesiątą kapitału zakładowego spółki, w żądaniu został wyszczególniony proponowany porządek obrad, żądanie zaś zostało wystosowane do prawidłowego organu, tj. zarządu (...) sp. z o.o. Pomimo wystosowania w prawidłowy sposób żądania Zarząd spółki nie zwołał Zgromadzenia Wspólników. Sąd Rejonowy wskazując, że Zarząd nie mógł odmówić zwołania Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników z tego względu, że zdaniem Zarządu M. B. nie spełniła umownych warunków niezbędnych do sprzedaży udziałów - uwzględnił wniosek.

Na powyższe rozstrzygnięcie apelację wniósł uczestnik postępowania (...) sp. z o.o. zaskarżając je w całości. Apelujący zarzucił zaskarżonemu postanowieniu naruszenie art. 182 ksh przez przyjęcie, iż zostały spełnione warunki zbycia udziałów, art. 236 ksh i art. 237 ksh przez przyjęcie, iż Zarząd nie mógł odmówić zwołania Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników oraz art. 233 kc poprzez zaniechanie wszechstronnego rozważania materiału dowodowego zebranego w sprawie.

Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania lub zmianę zaskarżonego postanowienia oraz o zasądzenie od wnioskodawcy na rzecz uczestnika postępowania kosztów procesu.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Wbrew zarzutom apelacji, rozstrzygnięcie Sądu I instancji uznać należy za prawidłowe, a ustalenia będące podstawą jego wydania oraz ich ocenę prawną Sąd Okręgowy przyjmuje za własne.

W pierwszej kolejności Sąd Okręgowy odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 236 i 237 ksh wskazuje, iż zarzut ten ma charakter stricte polemiczny i nie zasługuje na uwzględnienie. Apelujący wskazuje bowiem jedynie, iż w jego ocenie bezpodstawne było przyjęcie przez Sąd I instancji, iż Zarząd nie mógł odmówić zwołania Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników oraz, że przywołane przepisy „nie powinny mieć w ogóle w skarżonej sprawie zastosowania wobec niespełnienia ograniczeń w zbyciu udziałów, przewidzianych umową spółki”. Taka argumentacja apelacji nie znajduje aprobaty w ocenie prawidłowości rozstrzygnięcia wydanego przez Sąd Rejonowy. Uprawnienie wspólników reprezentujących co najmniej jedną dziesiątą kapitału zakładowego do żądania zwołania Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników, jak również umieszczenia określonych spraw w porządku obrad najbliższego zgromadzenia wynika wprost z ustawy, zatem przy spełnieniu przez wnioskodawczynię wskazanych w art. 236§1 ksh przesłanek nie ma podstaw prawnych do odmówienia jej skorzystania z tegoż uprawnienia. Na etapie rozpoznania wniosku o upoważnienie do zwołania nadzwyczajnego zgromadzenia badane są też wyłącznie przesłanki z art. 236 ksh, brak jest natomiast podstaw do oceny materii która ma być przedmiotem uchwał na zwoływanym zgromadzeniu, a tym samym brak jest podstaw do uzależnienia wniosku o zwołanie zgromadzenia od oceny zasadności podjęcia tychże uchwał przez Zarząd. Z tych też względów zarzut naruszenia przez Sąd Rejonowy art. 233 kpc, wobec odmiennej oceny dowodów świadczących zdaniem apelującego o braku podstaw do wyrażenia zgody na sprzedaż udziałów – był niezasadny. Niezależnie też od braku samej potrzeby oceny dowodów na okoliczność istnienia podstaw do udzielenia zgody na sprzedaż udziałów, swobodna ocena dowodów odnosi się do wyboru określonych środków dowodowych i do sposobu ich przeprowadzenia. Ocena wiarygodności i mocy dowodów jest podstawowym zadaniem Sądu orzekającego, zaś granice swobodnej oceny zebranego materiału dowodowego wyznaczają wymagania prawa procesowego, doświadczenia życiowego oraz reguły logicznego rozumowania. W ocenie Sądu Okręgowego Sąd orzekający nie przekroczył granic swobody sędziowskiej przy ocenie przedstawionych przez strony dowodów, a samo przekonanie zaś strony o innej wadze dowodów i ich odmiennej ocenie niż ocena Sądu nie jest natomiast wystarczające (tak SN w wyroku z 6 listopada 1998 r., III CKN 4/98, LEX nr 50231). W związku z powyższym, podnoszony w apelacji zarzut naruszenia art. 233 § 1 kpc należało uznać za niezasadny i stanowiący wyłącznie polemikę z ustaleniami poczynionymi przez Sąd I instancji.

Należy również wskazać, iż art. 236 § 1 ksh ma charakter semiimperatywny, wobec czego nie można zmienić zasad w nim ukonstytuowanych na niekorzyść wspólników. Skoro w dniu 29 sierpnia 2012 r. wnioskodawczynie zwróciła się do Zarządu spółki z prośbą o zwołanie Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia w celu uzyskania zgody tego organu na planowaną sprzedaż udziałów spółki wraz z żądaniem umieszczenia w porządku obrad tego Zgromadzenia głosowania nad podjęciem uchwały w przedmiocie wyrażenia zgody na sprzedaż udziałów spółki przez wnioskodawcę, a Zarząd spółki nie ustosunkował się do żądania wspólnika w ustawowym terminie, to żądanie wnioskodawczynie uznać należało za zasadne.

Zarzut naruszenia art. 182 ksh okazał się natomiast bezzasadny gdyż wykładnia tego przepisu w formie prezentowanej przez uczestnika odebrałaby rację bytu istnienia normy art. 236 ksh pozbawiając w ten sposób gwarantowanych przez ustawę uprawnień wspólników reprezentujących 1/10 kapitału zakładowego. Z tych względów na podstawie art. 385 kpc., Sąd Okręgowy oddalił apelację jako bezzasadną.